

מזה, ולא עוד, אלא בסכין פגום שוחט אותו, ונקראו נבללה, ועליהם נאמר נבלתי יקומוין. מה זה סכין פגום? זה סמא"ל אל אחר, ונדי נקרא סכין פגום, ופגימה היא סם הפנות, טריפה נבללה, ובין שגנתנו בידיהם, כבר קיבלו עונשם, ומשום זה נבלתי יקומוין, כל הסרכות של סם הפנות הן הרגליים שלה, ועליהן נאמר רגליה ירדות מות וגומר, והן שמונה עשרה סרכות, עליהן כתוב ולא אוסף עוד להפotta את כל ח"י באשר עשית, לאוטם שמתפללים שמונה עשרה ברכות של התפלות. (ומי גם שמי המבול מתגברים? מי שפזרק מי הזרע של ברית מילה ברכה שפה גיה זיה) ולעלולים הורדא, בכל מקום שתסתפרה - טרפה, ואינה מיה, שבכל מקום שתסתפרה באדם בחטאיה -

הורגתה.

ועוד, שכינה היא מצות אסיפה דגיני הים של התורה, שנאמר בהם דגים ותגבים אין טעוגין שכיטה, והם תלמידי בית רב שמתרבים בהם התורה, שעלייהם נאמר אסיפתן היא הפטרת אותן. וזה שבחותך יאסף להם ומצא להם, היא הפטרת אותן

משחיטה ודאי.

ובנפי השכינה הם כסויים חיה או עוף, שהם פנפי יונה, ולאחריהם נפני מצוה, שהם פנפיים על דמייהם, שלא שולטים עליהם כלבים שהם חצופים, שהם מלacci חבלה (ובלה), וידלא אשתחמודעון בהון מاري חוביין, (הרי) הכי קודם הדם הוא הגשם, ועפרא דמכתיא עליו רמיין (דברים לב מג) וכפר אדמתו עמו.

ועוד, שכינה היא בודקת סימני חייה או עוף מבני אדם שהודיעים כמו זו, שהם סובלים מפנות, כמו

ובעליהו אtmpר (ישעה כו יט) נבלתי יקומוין, Mai סכין פגום דא סמא"ל אל אחר, סכין פגום ודיי אתקרי, ואיה פגימה סם הפנות, טריפה נבללה. (דף נט ע"ב) וכיון דאתיה היבו בידיהון, כבר קבilio ענשיהו, ובגין דא נבלתי יקומוין, וכל סירכאנ דסם הפנות אינון רגליין דיליה, ועליהו אtmpר (משל ח' רגליה יורדות מות וגומר, ואינון ח"י סרכות, עליהו כתיב (בראשית ח כא) ולא אוסיף עוד להפotta את כל ח"י באשר עשית, לאינון דמצלין ח"י בריכאן דצלותין, (ומאן גרים דמי טופנא מתרבין, מאין דאריך מיא דזוע ברית מילה ברכה שפה גיה זיה) ולעלולים וירדא בכל אחר דתתסרך טרפה ואינה מיה, דבכל אחר דתתסרך בבר נש בחובין דיליה. קטילה.

ועוד שכינה היא מצות אסיפה נוני ימא דאוריתא, דאמיר בהון דגים ותגבים אין טעוגין שכיטה, ואינון תלמידי דבי רב דמתרבין בימא דאוריתא, ועליהו אtmpר אסיפתן היא הפטרת אותן, הדא הוא דכתיב (במדבר יא כב) יאסף להם ומצא להם, היא הפטרת אותן משחיטה ודאי.

ונדרפי דשכינה אינון כסוי דם חיה או עוף, דאיןון פנפי יונה, ואlein אינון פנפי מצוה, דמכסין על דמיהון, שלא שלטין עליהו בלבדין דאפון חציפין, דאיןון מלacci חבלה (ובלה), וידלא אשתחמודעון בהון מاري חוביין, (הרי) הכי קודם הדם הוא הגשם, ועפרא דמכתיא עליו רמיין (דברים לב מג) וכפר אדמתו עמו.

ועוד שכינה היא בדיקת סימני חייה או עוף, מבני נשא דdmץין לחין ובערן ועופין, ועליהו אtmpר (שמואל א יד לד) ושהחתם בזה, לחיות ובהמות ועויפות, שעלייהם נאמר ושהחתם בזה,

שבראויהו כי עליך הורגנו כל היום, ובכל יום לא מניחים את הפתפלות, יבודק אופם הקדוש ברוך הוא בכמה מכות, ואומרים זה לה לה בפתפלות: הקדוש ברוך הוא גאל אותנו מדין הហמות ומהיות של הארץ, והכניש אומני שיחיה לנו חלק עם הפלאים, שכן מיות קדש, שקוראים זה לה ואומרים קדוש קדוש קדוש, זה הוא (קדוש), שמתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא על ידו והוא היה לו חלק בו.

יעוד, ישחתטם בזיה, זה אל"ף דל"ת נו"ן י"ד, שבו דין קדוש ברוך הוא את כל הנזיקין, ועל כל אלו שהורגים אחד את חברו, ועל כל אלה שגוזלים יהו"ה הוא דין, שמתלבש בתהו ובהו וחשך ותהום, וזה בהם ארבע מיתות בית דין, והרי בארו את כלם באותיות, י' גחלת, ר' שלחבת, ה"ה הגונים והאורות של האש, זה כי שraphה, כי יהו"ה אלהי"ך אש אוכלה הוא. סקילה בשלש אבני י' י', ושם יהו"ה כ"ו, וארבעאותיות י' י' הרוג בחרב. ר' ראש החרב, ר' גוף החרב, ה"ה שתי פיפות שללה. חנק ר' ט', נעשה חוט כמו זה ורקה, ועליו י' של טבעת, בחוט להיות ברוך - לה על צוארה, וסוד הרכב - אבינו מות במדבר. מק"ר והול"ך הם ה"ה, אחד מק"ר אותו ואחד הולך, עד שחונקים אותו, ומשים זה אמר הקדוש ברוך הוא ראו עתה כי אני אני הוי, אני אמית ואמתה, מחותמי ואני ארפא ואני מידי מziel.

ר' עז, גבורה חמשים אמה, זו ה' שעולה بي לחמשים. זרקה קו שחונקת בשלש אותיות, דשכינטא תפאה איה דין ארבע מיתות בית דין, איה חניקת לחיביא,

בדוק במז זה, לאינו סבלין מכתשין, ומה DAOKMOHO כי עליך הורגנו כל היום (מהליכים מד). ובכל יומא לא מניחין צלותין, ובדיק לון קידשא בריך הווא בכמה מכתשין, ואמרין זה לה לה בצלותין, קידשא בריך הווא פיריך לנו מדינה דבעירן וחייבן דארעא, ואעליל לנו למחיי לנו חולקא במלאכיא, לאנו חיות הקדש, דקראן זה לה ואמרין קדוש קדוש קדוש, לא איהו (קדוש) דאתקדש שמיה דקידשא בריך הוא על ידה, והוא ליה חולקא ביה.

יעוד ושחתטם בזיה דא אל"ף דל"ת נו"ן י"ד, דביה דין קידשא בריך הווא כל נזיקין, ועל כל אלין דקטלין חד לחבריה, ועל כל אלין דגזליין יהו"ה איה דין, דאתלבש בתהו ובהו וחשך ותהום, וזה בהון ארבע מיתות בית דין, והא איקומו בלהי באתוון, י' גחלת, ר' שלחבת, ה"ה גוונין ונהורין דנורא דא איה שraphה, (דברים ד כד) כי יהו"ה אלהי"ך אש אוכלה הוא, סקילה בתלת אבני י' י', ואמין יהו"ה כ"ו, ודי אתוון י' י', הרוג בחרבא, י' רישא דחרבא, ר' גופה דחרבא, ה"ה תרין פפיות דיליה, חנק ר' (ס"א ג) אהעביד חוט בגוונא דא זרקה ועלה י' דעזקא בחוטא למחיי פיריך לה על צואר, ורזא דמלחה (במדבר כז) אבינו מות במדבר, מק"ר והול"ך אינון ה"ה, חד מחק ליה וחד הולך, עד דחנקין ליה, ו בגין דא אמר קידשא בריך הויא, ראו עטה כי אני אני הוי, אני אמית ואמתה, מחותמי ואני ארפא ואני מידי מציל (דברים לב לט).

ר' עז, גבורה חמשים אמה דא ה' דסליקת בי לחמשין, זרקה קו דחניקת בתלת אתוון, דשכינטא תפאה איה דין ארבע מיתות בית דין, איה חניקת לחיביא,